6de Jaargang. Curaçao den 30n November 1889 N° 309

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

De weg naar de oplossing der sociale quaestie.

Men kan in deze dagen geen europeesch blad ter hand nemen, of men verneemt van nieuwe groote beroeringen, die de maatschappelijke orde bedreigen. Onder die is de gisting, die in den zoogenaamden vierden stand heerscht, zeker wel de bedenkelijkste.

In alle landen is onder de arbeidende klasse een streven naar hooger en vrijer te bespeuren, dat, wordt het niet ten goede geleid, in de toekomst de grootste onheilen voorspelt.

Het zou onvoorzichtig zijn de kracht van dat streven te onderschatten. Veel minder gaat het aan er met een voorname minachting op neer te zien. Het feit ligt er eenmaal. De vierde stand door de gezegende [?] Revolutie op de rechten van den mensch gewezen, heeft die rechten gegrepen en vermenigvuldigd en zal ze voor geen prijs ter wereld meer afstaan. De regeerende Lichamen mogen wetten uitvaardigen; met politie en legers van soldaten zelfs mogen zij tegen den stroom opwerken — het zal niet baten; zij mogen een uitbarsting voor een tijd tegenhouden, het streven te smoren vermogen zij niet.

De beweging onder den werkmansstand moet geleid worden. Wie noemen zich de leiders? Hier mag de katholiek uitroepen: hoe jammerlijk ziet het er buiten de katholieke Kerk met die leidslieden uit! Voor 't meerendeel diep bedorven mannen; demagogen, die de laagste hartstochten des volks zoeken te ontketenen en de maatschappij den ondergang te gemoet te voeren.

Fier mag hij wijzen op mannen als graaf de Mun in Frankrijk, Monseigneur Von Ketteler in Duitschland, Kardinaal Gibbons, die de zaak der "Ridders van den arbeid" bepleitte in Noord-Amerika, Kardinaal Manning, die *alleen* het pleit der stakers in Engeland beslechtte, toen zijn medehelpers de moed ontzonk. En boven hen allen schittert de eerbiedwaardige grijsaard uit, die van uit het Vaticaan te Rome den arbeid dier katholieke volksleiders gadeslaat en leidt en hem nog dezer dagen als bezegelde en bekroonde.

Merkwaardige gebeurtenis! Terwijl het in de arbeidende klasse in alle landen geweldig bruist, trekken drieduizend fransche werklieden vreedzaam naar Rome, naar den Paus, die alle standen met dezelfde liefde in zijn armen sluit. Daar gaan zij plechtig verklaren, dat zij geen rechten zoeken buiten die van God en Zijn heilige wetten. Daar gaan zij den zegen afsmeeken over hun arbeid. En in vervoering drukt de grijsaard ze aan zijn vaderhart en spreekt hen toe in een taal, die als balsem in hun harten moet neergedruppeld zijn. Wij laten 's Pausen redevoering hier in haar geheel volgen:

REDE VAN Z. H. DEN PAUS

TOT DE FRANSCHE WERKLIEDEN.

Twee jaar geleden schaarde zich een talrijke menigte werklieden uit Frankrijk rondom Ons. Met hen en onder de gelukkigste vooruitzichten opende zich toen Ons jubeljaar, voor hetwelk zij Ons de eerstelingen brachten van de manifestatiën der Katholieke wereld. Die dag liet in Onze ziel een zoeten en krachtigen indruk achter, welke door uwe tegenwoordigheid, beminde zonen, en door de edele woorden, door mijnheer den kardinaal (Langénieux) in uwen naam tot Ons gesproken; in Ons slechts herlevendigd en onuitwischbaar gemaakt worden kan. Weest welkom. De hulde, welke gij op dit oogenblik aan het Opperhoofd der Katholieke wereld brengt, drukt den diepsten grond uwer gedachten uit. Gij hebt begrepen, en uw hart en verstand beiden hebben u dit ingegeven, dat gij alleen in den godsdienst kracht en troost zult vinden te midden uwer aanhoudende vermoeienissen en der ellende dezer wereld. Inderdaad, de godsdienst alleen zal uwe ziel openen voor de onsterfelijke hoop; hij alleen zal uwen arbeid veredelen, door hem te verheffen tot de hoogte der menschelijke waardigheid en vrijheid. Aan den godsdienst uw tijdelijk en eeuwig lot toevertrouwend, doet gij een daad van de hoogste wijsheid. En op dit punt zijn Wij gelukkig, de woorden te kunnen bevestigen, door Ons bij andere gelegenheden uitgesproken, en waaraan gij zoo even hebt herinnerd. Wij willen zelfs een keer te meer op die waarheden aandringen, overtuigd, dat ook uw heil het werk der Kerk zal zijn en van hare onderrichtingen, in de maatschappij weder in eere gebracht.

Het heidendom had, zooals gij weet, beweerd, het sociale vraagstuk te kunnen oplossen, door de zwakke partij des menschdoms van hare rechten te berooven, door hare strevingen te onderdrukken, hare verstandelijke en redelijke krachten te verlammen, haar te brengen tot den staat van volstrekte machteloosheid. Dat was de slavernij. Het Christendom kwam echter aan de wereld leeren, dat de geheele menschelijke maatschappij, zonder onderscheid van edelen en plebejers, geroepen was om deel te hebben aan het goddelijke erfdeel: het verklaarde dat allen op denzelfden titel kinderen waren van den Hemelschen Vader en vrijgekocht tot denzelfden prijs; het leerde, dat de arbeid op deze aarde de natuurlijke toestand is van den mensch, en de aanneming daarvan met moed en eer een bewijs van wijsheid, daarentegen de onttrekking eraan een lafheid en een verraad van een heiligen en fundamenteelen plicht.

Ten einde de arbeiders en de armen nog sterker te bemoedigen, gewaardigde de Goddelijke Stichter des Christendoms zich, het voorbeeld bij het woord te voegen. Hij had niets, waarop Hij het hoofd kon nederleggen; Hij ondervond al de strengheid van den honger en den dorst; Hij bracht zoowel Zijn openbaar als bijzonder leven door in vermoeienis, doodsangst en lijden. Volgens Zijne leer is de rijke, zooals Tertullianus zich uitdrukt, geschapen om de schatbewaarder van God op aarde te zijn; voor hem zijn de voorschriften omtrent het goed gebruik der tijdelijke goederen; tegen hem de verschrikkelijke bedreigingen des Zaligmakers, indien hij zijn hart sluit voor den ongelukkige en den arme.

Dat echter was nog niet voldoende. De beide klassen moesten tot elkander gebracht, een godsdienstige en onoplosbare band tusschen beide gevlochten worden. Dit was de rol der liefde; zij schiep dien socialen band en gaf hem een kracht en eene zoetheid, welke tot dan toe onbekend waren; door zich zelve te vermenigvuldigen, vond zij een geneesmiddel uit tegen alle kwalen, een troost voor alle smarten, en door hare ontelbare instellingen ten gunste der ongelukkigen wist zij een edelen wedijver te doen ontstaan van ijver, edelmoedigheid en zelfverloochening.

Dat was de eenige oplossing, welke bij de onvermijdelijke ongelijkheid der menschelijke standen aan ieder een dragelijk bestaan kon verschaffen. Eeuwenlang werd deze oplossing algemeen aangenomen, en drong zij zich aan allen op. Zonder twijfel heeft men daden van oproer en verzet gezien, maar nooit anders dan hier en daar en in beperkte mate; het geloof was te diep in de zielen geworteld, dan dat

---

FEUILLETON.

Pa camina diferente.

———o———

Siguimentoe.

En verdad él (obispo) tabata convencé k'é empleo ayí tabata un cargo pisá p'éle, ma coestumá manera él tabata ya coe encargonan di bida, él no spanta p'éle. Asina tantoe koe tabata posible él tabatin confianza den su propia fuerza koe desde su infancia el a sinja ehercitá den bataljanan coe circunstancianan crítica. O! sigur ta koe más vale di bataljá mil bes koe di desperdiciá bo forzanan den un bida vana i cómoda. Recuerdo djé amigo di su infancia a cruzá n'e momento ayi involuntariamente den su imaginación. Ma ahuyentando toer recuerdo mudano, él a abismá su mes bien pronto den oración.

Ora e obispo a lamantá i k'é tabata bai, i koe su pasonan lihé i firme tabata resoná den e templo, e monhe limosnero a hizá cabez ariba mira. El a spanta i él a keda observá e persona koe tabata retirando, como si fuera él tabata duda di su wowonan. El a haci un movimiento net manera él kier a bai su tras, pero reflexionando su mes bon él a keda na su lugar.

Su manecé un grandi agitación tabata reina fó di tempran caba den e ciudad. Toer cas tabata coe bandera, toer camina bo tabaia mira flores, guirnaldas, arcos di triunfo. Multitud di hende tabata caminando pa catedral, otro tabata busca riba caya di ocupá e mlhor sitio pa mira pasamentoe dje solemne procesión. Campánanan di hinter e ciudad tabata bati á porfía.

Ja coe temprán e obisponan a bai na catedral, afin di bai asistí n'e solemne acto di consagración i después n'e misa pontifical.

Porfin e canto *Te Deum* k'a yená i tabata retumbá den bovedanan dje templo espacioso, a anunciá fin dje ceremonía religiosa.

Según programa e wagen coe cuater cabai koe mester hiba e obisponan, a bin para awor na porta di catedral.

N'e momento ayi e monhe limosnero koe tabata rezá e atardi anterior den templo di gimnasio, a salí fó di catedral i el a keda para un banda di porta. probablemente coe intento di spera salimentoe dje obisponan fó di templo, Ora e obispo consagrado a parcé, pueblo a dal uu grito di regocibo i él a saludéle coe un alegria tempestuosa. Asustá k'e alboroto inesperado, e cabainan a bira inquieto i nan a coeminsa ta boela, di modo koe toer hende, gritando di ansia, tabata hala tras. Alboroto i coerimentoe a aumentá di tal manera koe hasta bo por a temé un desgracia. Sin embargo e monhe limosnero a coeri yega cerca, coe un manoe ehércitada el a cohé frena di un dje cabainan inquieto, él a papia coe confianza coe n'éle i e cabai a tranquilizá. E obispo a keda para un momento ketoe promer él a drenta e coche. Atrobé un escena di su infancia a presentá repentinamente na su vista i esai a conmovéle involuntariamente. Pero e momento ayí no tabata propio p'él a abisméle den recuerdo. Coe un incllnación amícal el a agradecé e monhe, i no tan pronto él a drentá e wagen k'e cochero a mandá e cabainan. E monhe a halá un banda, ma e cabai spantá aínda a rancá asina duroe koe por poco el a dal e monhe abao. Coe un harimentoe particular él á keda mira e equipaje bai; él també un recuerdo a conmovéle singularmente. Un igual wagen di cuater cabai a yegá di hunga un papel trágico den su bida! Awor él ta humildemente camná na pia— ma él no a sigui corda riba e accidente k'a caba di socedé.

Resto dje dia festivo a trascurrí según programa. Después koe nan a bolbé hiba e obispo coe procesión na su palacio, él a recibí felicitación di toer autoridad i di diferente diputación.

E director di gimnasio a haci un discurso enérgico i e obispo tabata masjá enternecido di bolbé mira su anciano i querido profesor. Coe un boz sonora él a bolbé agradeciéle pa toer bondad i condescendencia coe cual él a tratéle, él, e pober muchá dje tempoe ayá, koe debe únicamente na generosidad di su profesornan e privilegio di por a yená e vacio di su educación. E director, extasiado a zoenchí manoe di su ex-discípulo i él tabata yamá su mes dichoso di por a sobrevivi un dia asina grandi. Un otra visita, é dje anciano conde Horst k'a bini como diputado di nobleza, a trecé tambe na su memoria e anjanan di su hubentud. E obispo a lamantá bai contrá e senjor octagenario na porta i koe palabra sentimental tambe él a expreséle cuanto favor él ta debéle. I él a agregá koe l'é recordá semper e dianan delicioso di vacancía koe tabata p'éle, un hoben den circunstancianan critica n'e tempoe aya, asina inapreciable pa alivio di curpa i di espíritu.

El a informá dje conde pa cada miembro di su familia: "I mi amigo Gijsbert, él a satisfacé porfin su deseo di

een algemeene en definitieve verduistering toen mogelijk zou zijn geweest. Niemand zou zich veroorloofd hebben de wettigheid van dien socialen grondslag te betwisten; niemand zou het plan hebben durven vormen om op dit punt den geest en het hart der volken te bederven en het aan te leggen op den geheelen ondergang der maatschappij. Welke noodlottige leerstellingen en gebeurtenissen hebben later het sociale gebouw, met zooveel geduld door de Kerk opgetrokken, doen schokken? Wij hebben het elders gezegd en zullen er hier niet op terug komen. Wat Wij vragen, is, dat men dat gebouw opnieuw versterke door terug te komen tot de leer en den geest des Christendoms, door, ten minste wat het wezen betreft, in hare voldoende en veelzijdige kracht en onder zoodanige vormen als de nieuwe toestanden der tijden kunnen toelaten, de corporaties en kunsten en ambacht ten te doen herleven, welke eertijds, bezield door de Christelijke gedachte en overtuigd van de moederlijke zorg der Kerk, in de stoffelijke en geestelijke behoeften der werklieden voorzagen, hun den arbeid gemakkelijk maakten, zorg droegen voor hunne spaarpenningen, hunne rechten verdedigden en in gewenschte mate hunne wettige eischen ondersteunden. Wat Wij vragen, is, dat men door een oprechten terugkeer tot de Christelijke beginselen tusschen patroons en werklieden, tusschen het kapitaal en den arbeid, die harmonie en eenheid herstelle, welke de eenige bescherming zijn hunner wederkeerige belangen, en waarvan het bijzonder welzijn en tegelijk de publieke vrede en rust af hangen.

Rondom u, dierbare zonen, bewegen zich duizenden andere werklieden, die door valsche leerstellingen verleid, een geneesmiddel voor hunne rampen meenen te vinden in de omverwerping van hetgeen het wezen der politieke en burgerlijke maatschappij uitmaakt, in de verwoesting en de vernietiging van den eigendom. IJdele hersenschimmen! Zij zullen stooten tegen onveranderlijke wetten, welke door niets kunnen opgeheven worden. Zij zullen de wegen, waarover zij gaan, met bloed overdekken, puinhoopen opeenstapelend en tweedracht en wanorde zaaiend; maar zij zullen daardoor slechts hunne eigene ellende vermeerderen en den vloek der eerlijke lieden op zich trekken. Neen, het geneesmiddel ligt niet in de goddelooze en misdadige plannen en daden der eenen noch in de verleidelijke maar dwalende theorieën der anderen; het ligt geheel in de getrouwe vervulling der plichten, welke op alle klassen der maatschappij rusten, in den eerbied en de bescherming der functiën en eigenschappen, aan ieder harer in het bijzonder eigen. Deze waarheden en deze plichten moet de Kerk luide verkondigen en allen inscherpen.

De leidende klassen moeten hart en ingewanden hebben voor hen, die hun brood verdienen in het zweet des aanschijns; zij moeten een teugel stellen aan de onverzadelijke begeerte naar rijkdommen, weelde en vermaken, die zoowel in de lagere als hoogere standen onophoudelijker toeneemt. In alle klassen dorst men inderdaad naar genot, en daar niet allen aan dien lust voldoening kunnen geven, ontstaan hieruit een onmetelijke misstand en ontevredenheid, die den voortdurenden opstand ten gevolge zullen hebben.

De rechtmatige bezitters van het gezag behooren vóór alles zich van de waarheid te doordringen, dat, om het gevaar te bezweren, waarmede de maatschappij bedreigd wordt, noch de menschelijke wetten, noch de legers der soldaten voldoende zijn; boven alles van belang en onvermijdelijk is, dat men aan de Kerk de vrijheid late om in de zielen de goddelijke voorschriften te doen herleven en over alle klassen der maatschappij haren heilzamen invloed uit te strekken; dat men door middel van wijze en billijke reglementen en maatregelen de belangen der arbeidende klassen waarborge, den jeugdigen leeftijd, de zwakheid en de geheel huishoudelijke taak der vrouw, het recht en den plicht der Zondagsrust bescherme en daardoor in de familie zoowel als bij de individuen de zuiverheid der zeden en de gewoonte van een geregeld en Christelijk leven begunstige. Het openbaar welzijn niet minder dan de rechtvaardigheid en het natuurlijk recht eischt, dat het alzoo zij.

Aan den patroon wordt voorgeschreven den werkman als zijn broeder te beschouwen, zijn lot binnen de mogelijke grenzen te verzachten en door billijke conditiën zoowel over zijne geestelijke als tijdelijk belangen te waken, hem te stichten door het goed voorbeeld van een Christelijk leven en vooral door nooit te zijnen nadeele de regels der billijkheid en des rechts te verlaten, door te streven naar snelle en oneerlijke voordeelen en winsten.

En U, dierbare zonen, en allen, die in uwen stand leven, past het, een levenswijs te volgen, welke lof verdient door de getrouwe betrachting van uwe godsdienstige, huisselijke en sociale plichten. Gij hebt Ons zooeven verklaard, en dit heeft Ons grootelijks verheugd, dat gij formeel wenscht u met geduld te onderwerpen aan den arbeid en aan zijne moeilijke gevolgen, en altijd vreedzaam en eerbiedig te gedragen jegens uwe patroons, wier taak het is, u werk te verschaffen en het te leiden, u te onthouden van elke daad, die in staat is de orde en de rust te verstoren, in uwe harten gevoelens te bewaren en te voeden van kinderlijke dankbaarheid jegens en vertrouwen in de H. Kerk, die u verlost heeft van het oude juk der slavernij en der verdrukking, en jegens den Stedehouder van Christus, die niet ophoudt en nooit ophouden zal over u als een Vader te waken, te onderzoeken naar uwe belangen en die te begunstigen door allen aan hunne respectieve plichten te herinneren en tot hen de taal der liefde te spreken.

Dat deze gevoelens van dankbaarheid en deze liefde jegens de Kerk en haar Opperhoofd onwrikbaar in u blijven en meer en meer aangroeien. Onze toestand verergert met de jaren, en de noodzakelijkheid, voor Ons, eener wezenlijke onafhankelijkheid en eener ware vrijheid in de oefening Onzer Apostolische bediening wordt van dag tot dag duidelijker. Blijft als goede Katholieken, dierbare zonen, aan deze zeer edele zaak getrouw. Maakt haar tot de uwe, en dat ieder uwer in zijn kring er zich een plicht in stelle haar te verdedigen en er de zegepraal van te ver haasten.

En thans, dierbare zonen, keert terug naar Frankrijk, waar men, in weerwil der individueele en voorbijgaande afdwalingen, de liefde voor het goede nooit heeft zien afnemen, noch de vlam der edelmoedigheid en des offers heeft zien verbleeken. Keert naar uwe haardsteden terug en bewijst door uw gedrag, dat in de vereenigingen, waarin de godsdienstige beginselen in eere zijn, tegelijkertijd de broederlijke liefde, de vrede, de tucht, de matigheid en de geest van huiselijke zorg heerschen. Gaat, en dat de genade des Heeren U altijd vergezelle, u bijsta, u bescherme, u steune in uwe vermoeienissen, u bemoedige, door u van nu af de onbeschrijfelijke vreugde te doen smaken, welke uit de deugd voortkomt, en welke gegeven wordt door de hoop op een beter leven in het vaderland der geloovigen.

Met de blikken en de handen ten hemel geheven, doen Wij voor u en zullen Wij dagelijks doen, welbeminde zonen, deze wenschen, deze smeekingen en deze gebeden opwaarts stijgen. In afwachting en als onderpand dezer hemelsche gunsten geven Wij u den apostolischen zegen. Wij zegenen allen, die hier tegenwoordig zijn uit de volheid van Ons Vaderhart; Wij zegenen uwe echtgenooten, uwe kinderen en uwe familiën. Wij zegenen uwe opperhoofden, uwe patroons en uwe weldoeners, zoomede alle vrome vereenigingen, waarvan gij leden zijt.

Dat is het vaderlijk woord van Paus Leo XIII tot de 3000 fransche werklieden, die als zijn kinderen om zijn troon stonden geschaard. Het is meer. Het is het woord van den Meester, die de weg aanwijst, welke in de toekomst moet worden bewandeld, zal er vrede heerschen onder de volkeren en de maatschappelijke orde niet omgekeerd worden. Wien zal men hooren? Het kalme woord van dien zwakken grijsaard of de ruwe kreten van ongeloof en anarchie? In de keuze tusschen die beide ligt de toekomst der maatschappij.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bij Gouvernements-beschikking dd. 26 November dj., is met ingang van 1°. December e. k., benoemd tot maréchaussee der 2de klasse bij de brigade alhier, *Johannes Plaate.*

DE GOUVERNEUR.

Gelezen hebbende de missive dd. 28 dezer maand van het Bureau van stemopneming voor de op dien dag gehouding verkiezing van twee leden van de Kamer van Koophandel en Nijverheid alhier ten gelide strekkende van het Proces-verbaal van de verrichtingen bij het verkiezingswerk.

Gelet op de verordering van 8/20 Juli 1886 (P. B. No. 21).

Heeft goedgevonden:

1°. Aan de Heeren *D. Gaërste Wz.*, *J. H. M. Ellis* en *Morris E. Curiel*, uitmakende het bureau van stemopneming voormeld, dank te betuigen voor den door hen bewezen dienst.

2°. Te bepalen, dat afschrift van het proces-verbaal der verkiezing in de *Curaçaosche Courant* van den 29 dezer zal worden opgenomen en ter inzage van een ieder ter Gouvernements Secretarie zal liggen.

De Administrateur van Financiën op *Curaçao* maakt bekend, dat de kohieren van aanslag wegens "*Belasting op den Invoer*", "*Accijnsrecht op sterke dranken*" "*Pakhuishuur van in entrepôt aanwezige sterke dranken*" over het *Derde kwartaal* 1889, zijn executoir-verklaard bij Gouvernements-beschikking van den 19n dezer N°. 712.

Bovengenoemde kohieren zijn ter invordering aan den Waarn. Koloniaal Ontvanger ter handgesteld, en is een ieder verplicht zijnen aanslag op den bij de wet bepaalden voet te voldoen.

Zondag den 1sten. December a. s. hopen wij den dag te herdenken, waarop onze geliefde vader, de heer

S. M. LANSBERG

50 JAAR

geleden de geneeskundige praktijk als

Officier van Gezondheid

BIJ DE

KON. NED. MARINE

IS BEGONNEN.

Receptie des avonds op „Mali."

M. S. Lansberg
H. Lansberg.
Ed. Lansberg.

NEDERLAND.

"Uit goede bron" verneemt de Berlijnsche berichtgever der *Indépendance Belge*, dat Z. M. onze Koning voornemens zou zijn, met het begin van het volgende jaar afstand te doen van den troon, voor zoover betreft het groothertogdom Luxemburg.

Ook uit goede bronnen kunnen

---

viahá i él a contraé lazo di matrimonio según deseo di su tata?" E conde a keda miréle admirado.

—"Acaso él no a participá bo nunca nada? Bo no sabi anto koe ta más koe binti anja, k'él ta misionario ayá leeuw na América?"

E obispo parcé no a tendéle bon.

—"Gijsbert misionario?" él a puntrá áltamente sorprendido.

—"Mucho promer k'esai a socedé, ya nos a ripará un tal inclinación dén djéle," e anciano conde dici, "i gustósamente lo mi a busca di kita e idea ayí fó di djéle. E tabata mi jioe homber di más bjeew. El tabata, Ilustrísimo, mi orguljo i coe su riqueza colosal é tabatin un carrera esplendida su delanti," él a agregá como un excusa. "Mi a larguéle ensayá i proeba toer cos posible, afin di trocá su idea; ma ta imposible di hací Dios guerra: n'e tempoe k'él a bai visitá bo, ya su resolución tabata firme. Verdaderamente el a bisa nos únicamente k'é ta bai hací un viaha na Estados-Unidos, ma den su promer carta unbé él a participá nos k'él a drenta ayá den un orden di más humilde. Ja awor ta hopi anja, k'él ta traha den e vinja di Senjor i él mester ta masjá capaz. Nan dicí koe nan kier a haciéle superior, ma k'él a agradecé pa tan alta honra. El a regalá su roemán homber menor toer su propiedad i riqueza: es aki a casá ta poco tempoe pasá i pronto l'é bin biba aki cerca. Si Gijsbert á lo menos no a bai asina leeuw di nos!"

—"Ohalá, koe t'éle tabata pará aki na mi lugar," e obispo dicí coe seriedad: "en verdad awor también mes cos koe n'e tempoe ayá, ora toer tabata condenéle, él a bolbé merecé di bira primus. Senjor Director," él a drai papiá k'e profesor koe tabata na un chiquita distancia, "bo a tendé lo ké conde Horst a caba di contá mi? Ai, hamás nos no a sá di hustipreciá e discípulo ayí. Desde entonces el tabata más humilde koe nos toer. Nos tabata cargá di desconfianza di djéle, i ainda nos debe un hustificacion na anjanan di su hubentud, koe nos toer, desgraciadamente, a sembrá coe amargura. Mas tarde, mi querido Director, lo mi conta bo esai más ampliamente i lo bo keda estupefacto!"

—"Ma lo é no bolbé nunca mas, pa nos aki también por tin ocasion di admirá su noble cualidadnan?" asina e obispo a bolbé drai puntra e conde.

Conde Horst a contestá koe Gijsbert a papia di regresá den su última carta, pasobra é tin di bin arreglá algún asunto di su convento. Sinembargo él no a fihá tempoe di su regreso, afin di no poné nos den esperanza dudosa.

Despues dj'esai e anciano conde, mes cos coe toer e otro hendenan, encantá di amabilidad i di conversación amena djé obispo a retira bai su cas. E dia ayí no a sobra e Ilustrísimo tempoe más pa reflexioná: despues di felicitación a siguí e banquete na raadhuis koe a dura largoe. Recepción pa e paseo coe flambeeuw i na wagen den e ciudad festivamente iluminá, a keda pa más tarde. Mientras e obispo tabata sintá n'e mesa di banquete, su mama bjeeuw tabata pasando su oranan na bentana, i coe alegria infantil él tabata mira e gran alboroto riba caya, afin di concluí último preparativonan p'e iluminación. Su dos mannan anteriormente asina laboriosa tabata reposando den su scochi i lágrima tabata banjá su cara envehecida.

—"Toer ora esai pa mi jioe," él tabata repetí cada bé. I cuanto bé mi no a yegá di lamentá i di kehá, ora mi no tabata sabí di ki manera persevera."

Tabata imposible di por a impidí e anciana di asistí e mainta ayí na e ceremonia religiosa i di corazon dje mama a subí na pia di trono di Altísima un oración ferviente di alabanza i gratitud. Den predikatie dje dia su cuidado maternal tabata recordá i hustiprecia. Entretanto su jioe, saliendo di catedral no a haya ainda ocasión di por a coemindéle. Awor sinembargo él ta speréle: después di banquete l'é bini i e momento di regreso, di bolbé mira otro tabata acercando,

Hustamente k'e servidumbre djé obispo tabata den cuartonan ariba, mirando si toer cos ta na perfecto orden, un hende a halá klok na porta. E anciana Engels koe nunca tabatin di hací coe criar, a coerí bai é mes na porta p'é mira ta kende. El a haya ta un monhe k'a puntréle, si tin posibilidad koe su Ilustrísimo lo por ricibiéle awé mes. Ta apenas algun ora k'él a yegá n'e cuidad i é ta deseá di presentá e obispo su respeto maske ta lihé asina. E mama yen di desconfianza a keda ta observá e homber largoe, flacoe i humildemente bistí. Pa un hende bin molestiá su jioe net awor koe l'é bolbé cas cansá i bin dedicá algún minuto na su querida mama, esai no tabata di agrado dje anciana.— "No," él a respondé, ta imposible di haya obispo papia awé; awor ainda é ta na banquete i ora é bini cas l'e ta masjá cansá pa recibí un estranhero.

Fin ta sigui.

———o———

echter, weet men. wel eens onjuiste berichten komen, en in dat geval zou het te betreuren zijn dat men den zoo vaak teleurgestelden hertog van Nassau opnieuw met ijdele hoop ging vleien

Aanleiding tot de geruchten geeft de reis van den Luxemburgschen minister Eyschen naar 'sGravenhage, welke reis men in verband brengt met een bezoek, door den minister Eyschen gebracht aan hertog Adolf, op diens kasteel Lohenburg.

Volgens een *Reuter*-telegram uit Luxenburg wordt echter het gerucht door "bevoegde personen" ongegrond verklaar.

—De *Haagsche Corr.* van de *Zw. Ct.* deelt mede, dat de grijze hofdokter, de heer Vinkhuyzen, zijne functiën wil neerleggen. De waardige man, 76 jaar oud, kan niet meer altijd vaardig zijn om bij draadopbod naar *het Loo* te reizen. Meestal was dat 's morgens om 5¼ uur, en dit valt den grijsaard te zwaar. Zeer zeker mag Dr. Vinkhuyzen met voldoening terugzien op een beproefden trouw, aan zijn vorst en zijn land betoond.

Wie is de opvolger? Ik weet 't niet. De koningin heeft, meen ik, groot vertrouwen in Dr. Van Tienhoven, den geneeskundigen directeur van het ziekenhuis alhier.

BUITENLAND.

Italie.— De stad Napels wordt opnieuw door een overstrooming geteisterd: zij ligt meer dan half onder en na hevige regens zal hetzelfde geval zich dikwijls en steeds in erger mate voordoen, indien het gemeentestuur geene afdoende maatregelen neemt voor den afloop van het water.

In den *Corso Victoria Emanuele* heeft zich een afgrond geopend. Verscheidene huizen stortten in of werden beschadigd.

Rome.— Een allermerkwaardigste tijding, die onder streng voorbehoud dient aangenomen te worden, wordt door de *New-York Herald* meegedeeld. Volgens het Amerikaansche blad zou Paus Leo XIII uitgenoodigd worden om als scheidsrechter op te treden in het geschil tusschen de Vereenigde Staten van Noord-Amerika en het Britsche rijk naar aanleiding van de visscherijquaestie op de Behring-zee.

Opmerkelijk is het te gelijker tijd ook van andere zijden geruchten omtrent het inroepen van 's Pausen bemiddeling bij eene internationaal geschil worden verspreid. Men moet weten dat onlangs de Russische generaal Igniatief plotseling te Rome verschenen is, zonder dat men kan nagaan wat hij daar te maken heeft. Nu heet het, dat die geheimzinnige zending te doen heeft 's Pausen scheidsrecht te verzoeken tot regeling der Balken-aangelegenheden tusschen Rusland en Oostenrijk. Ignatief zou reeds tweemaal een geheim onderhoud met den Heilige Vader hebben gehad en Z. H. een eigenhandig schrijven van den Czaar hebben overhandigd, waaraan het onderhoud van Alexander III met prins Bismarck bij zijn laatste bezoek aan Berlijn niet vreemd moet wezen.

Wat van dit alles waar is, valt op dit oogenblik nog moeilijk te zeggen; maar in verband met het bovenstaande verdienen ook een paar artikelen van het katholieke Oostenrijksche hoofdorgaan, het *Vaterlant* wel de aandacht. Die artikelen hebben groote sensatie verwekt doordat zij namelijk gericht zijn tegen het drievoudig verbond. Het blad verklaart, dat Pruisen de Oostenrijksch-Hongaarsche monarchie als schild gebruikt voor zijn gevaarlijke en dubbelzinnige politiek, die Oostenrijk schijnt te steunen, maar tevens de Russische belangen dient. Het zou veel beter zijn voor de Habsburgsche monarchie meent het *Vaterlant*, als ze zich met Rusland omtrent het Balkan-vraagstuk verstond.

Ongetwijfeld mag het merkwaardig heeten, dat alzoo van twee kanten gelijk het denkbeeld eener schikking tusschen Oostenrijk en Rusland omtrent het bewuste geschil wordt geopend.

Duitschland.—Volgens *Truth* is de voortdurende ongerustheid waarin de Czaar van Rusland verkeert, ook weer gebleken bij zijn bezoek te Berlijn.

Eerst was bepaald, dat de czaar bij den Duitschen keizer in het marmerpaleis te Potsdam zou logeeren, maar toen reeds allerlei kostbare maatregelen genomen waren, achtte hij zich veiliger te Berlijn en kwam een telegram dat de ontvangst op het paleis aldaar zou geschieden. Een groote som werd toen besteed om alles in gereedheid te brengen, tot dat één dag voor 's czaren aankomst, graaf Schuwaloff plotseling uit Kopenhagen een draadbericht ontving, dat de czaar in het gebouw van het Russische gezantschap zijn intrek zou nemen.

Weldra verschenen dan ook zeven keizerlijke ambtenaren om alles in orde te maken en alle schoorsteenen, vloeren, muren en meubelen van het huis nauwkeurig te onderzoeken. Vooral aan de schoorsteenen werd bijzonder aandacht gewijd en elke pijp, die uitkomt in een vertrek waarin de czaar den voet zou kunnen zetten, boven en onderaan geheel versperd. Alsof dit niet genoeg was, werd het dak door politieagenten uit Petersburg dag en nacht streng bewaakt.

— Terwijl de keizer op zijn reize den vrede bevestigt rekenen Duitsche bladen met bezorgdheid na, hoe duur de handhaving des vredes door door voorbereiding tot den oorlog komt te staan.

Van 1882/82 tot 1884/85 werd voor de militaire doeleinden besteed 1844.7 millioen mark, maar in de vier laatste jaren vorderden die zelfde posten 2887.8 millioen.

Terwijl verder in de eerstgenoemde jaren de gewone oorlogsuitgaven ongeveer op dezelfde hoogte (419 millioen) bleven, bracht de tegenwoordige Rijksdag ze in 1887 op 450 en de thans ingediende gewone begrooting voor oorlog en marine bedraagt 474 millioen.

Veel sterker zijn de buitengewone uitgaven toegenomen. Van 1881/82 tot 1884/85 bedroegen zij van 40 tot 50 millioen in het jaar: in het geheel 177 millioen. Deze Rijksdag heeft, wanneer hij ook ditmaal het verlangde toestaat, 945 millioen beschikbaar gesteld.

Engeland.— Gladstone heeft te Southport een groote redevoering gehouden, waarin hij als zijn gevoelen uitdrukte, dat de Europeesche vrede op het oogenblik niet bedreigd wordt. Maar voegde hij er bij, wij moeten het niet ontveinzen dat hij het misschien wel worden kan. Ik wensch hulde te brengen aan diegenen onder de Europeesche groote mogenheden, welke een zoo loffelijke zorg hebben aan den dag gelegd om zooveel het van hen afhangt, de uitbarsting van een Europeesche crisis te verhoeden. Van den anderen kant constateer ik dat Turkije een der groote factoren blijft, welke in staat zijn elk oogenblik den vrede te verstoren. Treurige berichten komen uit Creta omtrent de verdrukking der Christenen door het Turksch bestuur. En zoo die daden van verdrukking voortduren kunnen zij voor den vreden van Europa een uiterst ernstig gevaar opleveren.

Griekenland.—Zondag 27 Oct. heeft eindelijk te Athene de veelbesproken echtverbintenis plaats gehad tusschen den kroonprins en de zuster des Duitschen keizers. Deze was Vrijdag met haar moeder en beide zusters in de Grieksche hoofdstad aangekomen en met groote hartelijkheid door de bevolking ontvangen. De pers roemt eenstemming de lieftalligheid der vorstelijke bruid, die in het bijzonder aller harten veroverd had door de toespraak van den burgemeester in het Grieksch te beantwoorden. De keizerin-weduwe gaf aan de *dimarchen* van Athene en den Piraeus te kennen dat zij tevreden en gelukkig was over de hartelijke ontvangst.

De stad was feestelijk getooid. Allerwegen wapperden Duitsche en Grieksche vlaggen, en des avonds na aankomst der bruid was Athene op grootsche wijze verlicht. Het landvolk in zijn schilderachtige kleederdracht kwam bij scharen de stad binnengestroomd en men rekent dat daar in de laatste dagen meer dan 20.000 vreemdelingen waren aangekomen. Het weder was fraai en nergens viel eenige ongeregeldheid te bespeuren. Zelfs de Cretensers jubelden mede en de universiteit bereidde een Duitsch *commers* voor.

Terwijl Herbert von Bismarck ook reeds Vrijdag was aangekomen, verschenen keizer Wilhelm met zijn gemalin eerst Zaterdagmiddag. Om vier uren zeilde het Duitsche eskader den Piraeus binnen en onder luide toejuichingen stapte het keizerlijk paar aan wal. De Duitsche kolonie was in een extra-trein den Duitschen keizer te gemoet gegaan.

Er was overigens nog grooter menigte op de been dan bij het inhalen der bruid. De keizer werd door de *dimarchen* van Athene en den Piraeus in het Grieksch verwelkomd en antwoordde in het Duitsch, daarbij zijn dank uitsprekende voor de hartelijke ontvangst, welke zijn zuster ten deel gevallen is. Onder het rijden werd hij van alle kanten met geestdrift begroet. Na zijn aankomst te Athene ontving de keizer de Duitsche kolonie en bij den fakkeltocht, die 's avonds gehouden werd, verschenen de Duitsche en Grieksche souvereinen op het balkon van het paleis en werden luidruchtig toegejuicht. Des avonds werd een schitterend vuurwerk afgestoken op den Akropolis, waar de keizer, de koning en de prins van Wallis den anderen ochtend vroeg een bezoek brachten.

Zondag om elf uur verlieten de gezamenlijke vorstelijke gasten met het bruidspaar het paleis om zich naar de kerk te begeven. De godsdienstige plechtigheid der huwelijks voltrekking moet bijzonder indrukwekkend geweest zijn, en zoowel de souverein als de eerste minister werden levendig toegejuicht. Na afloop der plechtigheid vereenigden zich al de vorstelijke gasten aan een galamaaltijd van 300 couverts. Daarbij zat prins Constantijn aan het hoofd der tafel; links van hem koningin Olga, de keizer van Duitschland, de prinses van Wallis, en rechts prinses Sophie, de koning van Denemarken, de keizerin-weduwe, en tegenover hem de koning, de keizerin van Duitschland, de prins van Wallis, de Russische toonopvolger, enz. De koning bracht een dronk uit op de jonggehuwden, op den keizer en op de keizerin van Duitschland. De keizer dronk daarop op de gezondheid van de jonggehuwden en van den koning en de koningin, op het volk en op de hoofdstad van Griekenland, en sprak de stellige verwachting uit, dat zijne zuster in het koninklijk paar hare tweede ouders zal vinden en door het Grieksche volk met liefde zal worden aangenomen.

In November zou het kroonprinselijk echtpaar een reis door Griekenland aanvaarden; Keizerin Frederik een bezoek brengen aan Olympia, en de keizer, die zijn bewondering uitsprak over deschoonheid en het eigenaardig karakter der stad, dacht daar tot Donderdag te blijven. Opmerkelijk genoeg is prins Heinrich niet naar Athene gekomen, men weet niet waarom.

Turkije. — Van Athene zou de Duitsche keizer, zooals men weet, naar Constantinopel reizen, doch als men de berichten uit de Turksche hoofdstad gelooven mag, schijnt de sultan niet geneigd zich bijzonder erkentelijk te toonen over het bezoek, waartoe voornamelijk eigenbelang den vorstelijken reiziger drijft. Telegrammen uit Constantinopel verzekerden reeds, dat Turkije zich niet zal aansluiten bij het drievoudig verbond, maar zijn vrijheid van handelen wenscht zich voor te behouden. De Duitsche keizer zou heel hoffelijk ontvangen worden, maar hij behoefde zich niet voor te stellen, met de reis eenig staatkundig doel te bereiken.

V. S. N.-Amerika.— Eene depeche uit New York meld, dat de gezant der Sandwichs-Eil, te Washington belast is, aan het Amerikaansche kabinet de ratificatie voor te stellen van een verdrag, dat op handels en politiek gebied deze eilanden aan de Vereenigde Staten verbindt, door hunne onafhankelijkheid onder de bescherming van Noord-Amerika te stellen, en in ruil daarvoor, aan het gouvernement van Honolulu de verplichting op te leggen, geen verdrag met een vreemde mogendheid te sluiten zonder toestemming van het beschermend gouvernement.

Dit is weer een bewijs hoe de Vereenigde Staten alles aanwenden om alle kleinere en grootere staten niet allen van het vastland, maar ook van de zeeën, die het bespoelen, in hunnen cirkel op te nemen.

— De Duitsche Rijksdag heeft den 24 Oct. Levetzow herkozen tot eersten voorzitter en hem Dr. Buhl en Unruh-Bomst als ondervoorzitters toegevoegd. De eerstvolgende zitting werd bepaald op dinsdag aanstaande.

In de Bondsraad is te gelijker tijd een nieuwe wet op de socialisten goedgekeurd: zij bevat slechts onbeduidende verzachtingen van de bestaande wet en geen beperking van haar duur.

—Te Berlijn is te weer een nieuwe levensbeschijving van Keizer Frederik verschenen, die reeds sinds lang werd te gemoet gezien. Ze is opgesteld door den vermaarden schrijver Gustav Frijtag en gegrond op den persoonlijke omgang tusschen den keizer en den schrijver.

Bijzonderheden van staatkundig belang bevat het boek niet. Freitag teeke t slechts het bijzonder beminnelijk karakter des keizers en diens sterk verlangen om het Duitsche keizerrijk weer op te richten, toen zijn vader weifelde en slechts koning van Pruisen blijven wilde. Karakteristiek is keizer Frederiks uiting over de vreeselijkheid van den oorlog dien hij als gestel der menschheid verafschuwde. Na den slag bij Wörth zeide Frederik op het slagveld: Ik verafschuw deze slachterij en zou mijn oorlogsroem gaarne aan anderen laten. Het is een hard lot door menschenbloed te moeten waden alvorens ik den troon mijner voorvaderen bestijg.

Overigens behelst het boek geen belangrijke onthullingen.

Servie.— Het gerucht loopt dat de gewezen koning Milan van Servië voornemens is te hertrouwen en wel met een Duitsche prinses. Het zonderling heerschap heeft een brief gezonden aan de Skoeptsjina, waarin hij zegt, dat ofschoon hij zich geheel uit het staatkundige leven heeft teruggetrokken en ook niet van plan is, zich er weer mee in te laten, hij toch de vertegenwoordiging des lands alle goeds wenscht. Zijn brief sluit met den uitroep: "Leve Servië! leve Alexander! leve de Skoeptsjina!"

Creta.— Uit Creta komen geen berichten meer, en wel omdat het Turksche bestuur alle depêches in cijferschrift, die van het eiland verzonden worden, achterhoudt. Te Londen heeft de Vereeniging van Doopsgezinden in een adres de aandacht der regeering gevestigd op de gruwelen, die, naar verzekerd wordt, door de Turken op Creta worden bedreven. Daarop heeft lord Salisbury geantwoord, dat de Engelsche consul op Creta verschillende gedeelten van het eiland in persoon heeft bezocht tot een onderzoek te bevonden heeft, dat ettelijke courantenberichten zeer overdreven waren, en dat Shakirpasja, waar werkelijk vergrijpen plaats hadden, geschikte maatregelen genomen heeft tot herstel. De *Daily News* van haar kant komt daartegen op in een verontwaardigd hoofdartikel, waarin het betoogt dat het antwoord van den minister meer gelijkt op de taal van een grootvizier dan op die van een Engelsch regeeringspersoon. Ook toont het blad aan, dat Salisbury's brief volstrekt onafdoende is.

NOTICIANAN DI CABEL.

Paris. — Nov: 22. Cámara a declará validez di un gran número di elección: diez solamente él a declará nula: Maujan a pidi su demisión pasobra nan a rechazá ayera su moción.

Emile Olivier, antiguo diputado di imperio, a publicá un obra pa demoestra koe monarquía ta di mihor forma di gobierno.

Londres. — Capitán Wissmann dici koe Stanley lo pasa un temporada na costanan di Africa den luna di Diciembre.

Madrid. — Ministro di Colonia a resolvé di rebahá derechonan di Aduana na islanan spanjó: é ta di acuerdo coe ministro di Rel: Ext: pa doená impulso na relacionnan comercial coe nacionnan latina-americana.

Paris. — Nan ta spera coe impaciencia publicación di memorianan (explicacionnan escrita) di Barón Haussman: e Barón dici koe ta sentimientonan anti-protestante di emperatriz Eugenie, ta causa dje guerra di 1870.

Roma. — Brohera, tiphus, hamber ta reiná na Abisinia. Rei Menelik a despachá parte di su ehército.

San Petersburgo. — *La Gaceta de Moscou* ta publica diferente artículo pa demoestra próxima caida di imperio austriaco. E ta papia di espiritu di separación di húngaro-di bohemio i di albanonan. Austria no tabata na estado di uní e pueblonan ayí: Su situación ta mes critica manera di Turquia. El ta agregá koe Austria lo ta dividi den Rusia, Italia i Alemania.

Paris. — Nov: 23. E moción di Leydet den Cámara pa pidi abolición directa di monopolio di gobierno, tabata aceptá coe 292 voto contra 232.

Rouvier a pidi su demisión, á consecuencia koe su moción a sali rechazada coe 312 voto contra 236: ma riba súplica di Tirard él a haléle atrás.

Leon Say a forma un partido próteccionista di Agricultura.

Londres. — Maliëtoa tabata instalá atrobé como rei di Samoa, dia 9 di Noviembre.

New-York. — Gobierno di Brazil ta forma di Fonseca, Presidente di República: Bocayura, ministro di Rel: Ext.: Lobo, di interior: Barbosa, di Hacienda: Jales, di Husticia; Constan, di Guerra: Van der Holst, di Marina i Riveiro, di Agricultura. Trankilidad completa ta reina i nan ta spera koe Francia, Inglaterra i Estados-Unidos lo reconocé gobierno. Asamblea Constituyente lo reuni na Enero próximo pa discutí Constitución di República.

Na salimeatoe di Emperador, marina di guerra francés, inglés, alemán i italiana a saludéle. Gobierno a decretá un lei riba elección universal.

Paris. — Nov: 27. E artículo III dje lei riba fabricación liber di fosforos, koe tabata na consideración di Cámara di Diputadonan, a sali rechazado.

E modificación Leydet ta halá atrás. Rouvier a anunciá koe Gobierno lo establecé un monopolio directo den e negecio ayí.

Barbey, ministro di marina, a pidi un aumento di credito pa trahá algún barcoe di heroe.

Terrail a presentá un moción pa pidi 750 mil franc pa auxilia e ponedónan di trabao abao di minanan.

Belgrado. — Nan a descubrí un complot koe tabatin idea di tumbá rei Alejandro.

Bruselas. — Rei Leopoldo a participá e congreso contra esclavitud k'él a resolvé di emancipá catiboenan di Congo.

Di West di Africa nan ta confirmá e noticia koe Doctor Peters a salvá.

New-York. — Cartanan di Brazil ta bisa koe awor koe tin elección universal na República, nan a coeminsá ta sinti agitación politica: Eleccion di miembronan pa asamblea constituyente lo socedé bien pronto.

Paris. Nov: 29. — Den un discurso koe Sub-Secaetatio di Estado na departamento di colonia a haci na un banquete, él a bisá: koe en virtud di resultadonan dje Congreso koe e Estadonan americrno a tené na Washington, toer potenciaí europea tin di haci su posible p'e conseguí algun colonia. El a agregá koe Tonkin k'a habri porta di China pa Francia, ta di importancia considerable pa República, i un gloria pa Ferry.

Nan ta kere koe bien pronto engagement di Czarewitch coe Princesa Maud, jioe muhé di Príncipe di Gales, lo ta puclicá.

Cámara a annlá elección di Amagal na Montauban i di Dillon.

Ean ta sigurá koe 300 boulangista lo bai visitá e genesal den e dianan aki.

Reutanan di estads durante 1888 a produce un saldo liquida di 40 miljon franc más coe gastonan.

Un sindicato di fabricante di sucoe a haya, riba su peticion, autorización di gobierno, p'é por comun cá directamente coe Consulnan frances na tera estranhera.

Londres. — Salisbury a bisa den un discurso na Notingham, k'e ideanan di Gladstone rica separación di Irlanda no ta progresá i k'e eleccionnan parcial no tin ningun importancia. El ta propone pa formá un partido politico nacional koe lo desarroljá más i más bao di direccion di un único gefe.

Paris. — Participación di engagement di Príncipe heredero di Italia coe Princesa Clementina, jioe muhé di Rei di Bélgica a hací un bon impresión.

Tin noticia ta circulé koe Conde di París lo cedé toer su derechonan na su jioe homber, duque di Orleans, koe lo favorecé un revolución, afin di cabá k'e forma di gobierno republicano.

Madrid. — Den un discurso violente koe General Cassola a haci een Cámara, él a combati i amenazá Gabinette: él ta keha dt conducta hostil di bourgevisie (burgerij) contra militarnan: nan ta mira pa delanti caida di Gabinete i nad ta keré koe io bini un otro ministerio, pa prepará camino pa un gabinete componé di partido conservador, koe lo bin toema rienda di gobierno.

Partidarionan di república ta agitá i nan conrantnan ta bisa, koe si en caso conservadornan bini na mando, anto seguridad pública ta coeri peligro.

Impresta de la Libreria de A. BETHENCOURT É HIJOS, Curaçao.